

**АКО И ТИ САКАШ КНИГИ...
ИЗДАВАЧКА КУЌА САКАМ КНИГИ**

www.sakamknigi.mk

На светот има толку многу книги, а толку малку време...

Строго избрани одлични наслови за сите кои сакаат книги со уникатни приказни достоини за нивното време...

Наслов на оригиналот

The one

© 2017, John Marrs

Copyright © за македонското издание

Издавачка куќа Сакам книги, 2017

Преведувач Ивана Спасев

Лектор Марија Иванова

Главен уредник Ивана Спасев

Компјутерска обработка Деана Николовска

Дизајн на корица Диме Спасев

Печатење Печатница Наумовски - Скопје, 2017

Тираж 1200 примероци

Сите права за книгата се задржани. Ниту еден дел од ова издание не смее да биде препечатуван, копиран или објавуван во која било форма или на кој било начин во електронските или печатените медиуми, без согласност од издавачот.

VISTINSKI OT

XON MARS

АКО И ТИ САКАШ КНИГИ...

„Да љубиш или да си љубел некогаш, тоа е доволно. Не барај ништо повеќе. Нема да најдеш бисер во темните празнини на животот“.

VIKTOR IGO, KLETNICI

„Љубовта не може да те спаси од судбината“.

XI M MORISON

Ви благодариме што го одбравте Match Your DNA, ЕДИНСТВЕНИОТ научно дизајниран тест кој Ви гарантира дека ќе Ве спои со една личност на светот со која загарантирано ќе се вљубите.

Со 1.7 милијарда луѓе веќе Споени со нашата апликација, може да се каже дека ова Ви е БЕЗБЕДЕН и СИГУРЕН начин да пронајдете вистинска љубов.

ОД ВАШИОТ ЛИЧЕН СПОЈ ВЕ ДЕЛАТ САМО ТРИ ЛЕСНИ ЧЕКОРИ:

1

Зачленете се на сајтот со внесување на сите податоци.

2

Потоа ќе бидете контактирани да дадете примерок од ДНК за анализа на гени и пребарување на нашата база за спојување по ДНК.

3

Доколку се пронајде Спој за Вас во нашата база ќе бидете контактирани во рок од 7 дена и ќе имате опција да платите 9.99€ за да Ве поврземе со Вашиот Спој.

Ако уште нема Спој за Вас, не се секирајте!

Во нашиот регистар има по **илјадници** нови зачленети лица секоја недела. Во просек, Вашиот Спој би требало да се пронајде за **6 месеци**.

Match Your DNA ја сфаќа приватноста многу сериозно. Со читање на сите наши услови треба да имате на ум дека ние не сме одговорни за никакви директни, индиректни или последователни загуби од користењето на оваа услуга, како на пример распаѓање на постоечки врски и бракови, настанати повреди или смртни случаи, кои не резултираат од наш пропуст или грешка. Ве советуваме внимателно да ги прочитате сите наши услови и правила [овде](#).

MENDI

Менди зјапаше во фотографијата на екранот на нејзиниот компјутер и не дишеше.

Човекот со голите гради, со кратка светло кафена коса позираше на плажа со раширени нозе и горниот дел од костумот за сурфање спуштен до струкот. Очите му беа најсветлата сина нијанса, големата насмевка откриваше два совршени реда бели заби и таа речиси можеше да ја вкуси солената вода што капеше од неговите гради на даската за сурфање до неговите нозе.

„О, мајко мила“, прошепоти и испушти долг здив што не знаеше дека го држела. Почувствува како ѝ трнат врвовите на прстите и лицето ѝ се црвенува, па се запраша како би реагираше нејзиното тело кога би го видела во живо ако реагираше вака само од една фотографија.

Кафето во пластичната чаша ѝ се имаше изладено, но таа сепак го испи. Ја зачува фотографијата во новата папка на нејзиниот десктоп крстена „Ричард Тејлор“. Разгледа наоколу во канцеларијата за да провери дали некој гледаше што прави во нејзината кабина, но никој не ѝ обрнуваше внимание.

Менди го прегледуваше неговиот Фејсбук албум со наслов *Низ светот* во потрага по други фотографии. Беше очигледно дека многу патувал и бил на места што таа ги имаше видено единствено на телевизија или на филм. На многу од фотографиите беше во барови, на извиднички патеки или во храмови, позирајќи покрај знаменитости, уживајќи на златните плажи или во разбрануваните води и ретко беше сам. Ѐ се допадна тоа што личеше на друштвен тип.

Сè уште љубопитна, истражуваше подлабоко во неговото сликовно минато, од моментот кога за првпат се придружил на социјалната мрежа и низ неговите три години на факултет. Ѐ се допаѓаше дури и кога бил чуден тинејџер.

По час и половина сверење во приближно петстотини фотографии од zgodниот странец, Менди продолжи со истражување на неговиот профил на Твитер за да открие какви мислења сметал дека треба да сподели со светот. Но единствено за што пишувал биле подемите и падовите на фудбалскиот клуб Арсенал во Премиер лигата, повремено постирајќи твитови за животни како паѓаат или налетуваат на неподвижни предмети.

Изгледаше дека нивните интереси значително се разликуваат и се запраша зошто биле Споени и што би можеле да имаат заедничко. Потоа се потсети дека повеќе не требаше да размислува на оној начин потребен за користење на интернет-страниците и апликациите за среќавање луѓе; *Спој ја твојата ДНК* се засноваше на биологија, хемиски реакции и наука – од кои воопшто не се разбираше. Но, р веруваше од дното на душата како илјадниците други.

Менди се префрли на профилот на Ричард на LinkedIn кој р откри дека по завршувањето на студиите на Универзитетот во Ворчестер пред две години, работел како личен тренер во еден град оддалечен приближно шеесет километри од нејзиниот. *Не е ни чудо што неговото тело изгледа толку добро*, си помисли, и си замисли какво би било чувството да се најде врз нејзиното.

Таа немаше стапнато во теретана откако се зачлени пред една година кога нејзините сестри инсистираа да престане да го жали пропаднатиот брак и да почне да се концентрира на опоравувањето. Ја однесоа во спахотел каде вработените ја масираа, чупаа, депилираа, релаксираа, сончаа во солариум и повторно ја масираа сè додека конечно не почувствува дека нејзиниот поранешен маж исчезнал од секое вкочането место на

грбот и рамениците и испарил од секоја затната пора на нејзината кожа. Меѓутоа, мотивирањето да вежба неколкупати во неделата допрва требаше да стане дел од нејзината рутина, иако и покрај сè продолжуваше да го плаќа членството во теретаната.

Менди почна да си замислува како би изгледале нејзините деца со Ричард и дали би ги наследиле сините очи на татко им или нејзините кафени, дали би имале темни коси и маслинеста кожа како неа или би биле бледи и светли како него. Се фати себеси како се насмевнува.

„Кој е тоа?“

„Човече!“ извика Менди поради гласот што ја натера да потскокне. „Ме преплаши“.

„Е па не треба да гледаш порно на работа“, се насмевна Оливија, а потоа ѝ понуди гумени бонбони од кесичката Харибо. Менди одби одмавнувајќи со главата.

„Не е порно, тој ми е стар пријател“.

„Да, да, штом ти велиш така. Ама внимавај на Чарли, бара некакви бројки за продажбата од тебе“.

Менди преврте со очите и погледна на часовникот во аголот од нејзиниот екран. Сфати дека ако не почнеш да работи нешто наскоро, на крај ќе требаше да ја однесе работата дома. Притисна на малото црвено копче „x“ за да ја исклучи страницата и ја проколна нејзината адреса на Хотмејл што го сместила мејлот за потврда од *Спој ја твојата ДНК* во папката за несакани мејлови. Стоеше таму шест недели сè додека по грешка не го откри тоа попладне.

„Менди Тејлор, жена на Ричард Тејлор, мило ми е што се запознавме“, шепна, а потоа забележа дека отсутно си играше со невидливиот прстен на нејзиниот прст.

KRI STOFER

Кристофер се поместуваше во место сè додека удобно не се намести во фотелјата.

Ги стави лактите на потпирачите од фотелјата и длабоко го вдиша мирисот на кожа. *Не штеедела на квалитет*, си помисли, убеден од мирисот и нежниот допир дека не ја купила од обична продавница на главната улица.

Додека таа беше во кујната, Кристофер со поглед го разгледа нејзиниот стан. Живееше на приземјето од една беспрекорно реставрирана Викторијанска зграда која, судејќи според витражот над влезната врата, порано била манастир. Ѓ се восхитуваше на нејзиниот вкус за керамички украси кои беа подредени на полиците вградени во ѕидовите на двете страни од каминот. Меѓутоа, не му се допадна нејзиниот избор на книги наредени зад украсите и го збрчка носот кога ги забележа делата на Џејмс Патерсон, Џеки Колинс и Џеј Кеј Роулинг.

Во другиот дел од собата, во квадратниот служавник обложен со велур што беше поставен точно на средина од големата масичка се наоѓаа два далечински управувачи и беше опкружен со четири исти подметоци кои беа совршено организирани. Нејзиното користење на симетријата го успокои.

Кристофер помина со јазикот по забите и се задржа на едно парченце ф'стак што му се имаше заглавено меѓу вториот секач и песјакот. Кога не успеа да го одглави, го употреби ноктот, но сепак не успеа да го извади, па направи умствена белешка да побара забен конец во

шкафчето во бањата пред да си замине. Многу малку работи го иритираа повеќе од заглавено парче храна. Еднаш стана и си отиде од состанок сред јадење зашто на девојката ѝ се имаше заглавено мало парче келъ.

Вибрирањето во џебот од панталоните одеднаш го скокотна кај препоните, што не беше непријатно чувство. По правило, Кристофер беше прилично внимателен кога стануваше збор за исклучување на мобилниот телефон во соодветни ситуации и ги мразеше луѓето што не му возвраќаа со иста мера.

Го извади телефонот и ја прочита пораката на екранот; беше мејл од *Спој ја твојата ДНК*. Се сети дека пред неколку месеци им испрати примерок од плунка од каприц, но сè уште чекаше да добие одговор кој беше неговиот Спој. Сè до овој момент. Дали би сакал да плати за да ги добие податоците за контакт, пишуваше во пораката. „Би сакал ли?“ помисли. „Би сакал ли, навистина?“ Го врати телефонот во панталоните и си замислуваше како изгледаше неговиот Спој, пред да одлучи дека беше недолично да размислува за друга жена додека сè уште беше во друштвото на првата.

Конечно стана и се врати во кујната за да ја најде токму онаму каде што ја остави пред неколку минути, легната на грб на студениот поплочен под, жицата сè уште зариена во нејзиниот врат. Крварењето имаше престанато и последните неколку капки се имаа собрано кај јаката на блузата.

Ја извади дигиталната камера Полароид од јакната и направи две идентични фотографии од нејзиното лице и трпеливо да почека да се развијат. Ги стави двете фотографии во еден коверт и го мушна во џебот на палтото.

Потоа Кристофер го собра приборот во ранецот и си замина, вадејќи ги пластичните кесиња што ги имаше навлечено врз чевлите, маската и качулката дури откако излезе од темната градина.

ХЕЈД

Џејд се насмевна кога пораката од Кевин се појави на екранот на нејзиниот мобилен.

„Добровечер, убавице, како си?“ пишуваше. Ѐ се допаѓаше што Кевин секогаш ги почнуваше пораките со истата реченица.

„Добра сум, фала“, одговори и додаде едно жолто насмеано смајли. „Ама сум претепана“.

„Извини што не ти пишав порано. Бев зафатен. Се надевам не те налутив?“

„Да, малку, ама знаеш каков намќор сум понекогаш. Што правеше?“

Се појави слика на нејзиниот екран од дрвена штала и трактор под силното, светло сонце. Внатре можеше да ги забележи кравите зад металните решетки и опремата за молзење закачена за нив.

„Го поправав покривот на шталата. Не е дека очекуваме дожд, ама подобро е што порано да го поправиме. А ти?“

„Јас сум во кревет во пижами и ги разгледувам чудните хотели на интернет-страницата Lonely Planet што ми ја кажа“.

„Неверојатни се, нели? Еден ден треба да патуваме низ светот и заедно да ги посетиме“.

„Малку прави да ми е жал што не си зедев една година по завршувањето на факултетот да патувам низ светот со моите другари“.

„Зошто не си го направила тоа?“

„Ама глупаво прашање - парите не растат на дрво во мојов град. Знаеш дека мајка ми и татко ми не се богати и дека морав сама да си го платам школувањето. Па така, сега сè уште имам огромен студентски кредит за отплаќање додека моите колеги си го живеат животот од соништата во Лондон“.

„Мразам што морам да прекинам, мила, ама татко ми сака да му помогнам да ги нахраниме кравите. Ќе ми пишеш подоцна?“

„Ме везаш?“ Џејд му одговори, надразнета што мораа да прекинат откако ја помина целата вечер чекајќи за да зборува со него.

„Те сакам, Ххх“, ѝ пиша Кевин.

„Да, сеедно“, одговори и го остави телефонот. По еден момент го зеде и напиша, „И јас те сакам. Ххх“.

Џејд се лизна од под дебелиот јорган и го стави телефонот да се полни на ноќната масичка. Погледна во големото огледало со фотографии залепени на рамката и се заколна дека ќе ги намали темните кругови под нејзините сини очи со тоа што ќе спие подолго и ќе пие повеќе вода. Направи умствена белешка викендот да ги скрати црвените, виткани локни и да оди во солариум. Секогаш се чувствуваше подобро кога нејзината бледа кожа ќе добиеше малку боја.

Повторно се врати во кревет и се запраша каков ќе ѝ беше животот да ја земеше таа година по студиите за да ја шета Америка со другарите. Можеби ќе ѝ ја дадеше храброста да го игнорира притисокот од родителите да се врати во Сандерленд по три години студирање во Лафбороу. Бидејќи таа беше првиот член од нејзиното семејство што беше примена на универзитет, тие не разбираа зошто работодавците не ја опсипуваа со понуди за работа по дипломирањето. А кога сметките за кредитната картичка и кредитите почнаа да се натрупуваат, а таа не беше способна да ги исплати, немаше баш некој голем избор. Требаше или да прогласи банкрот на дваесет и една година или нејзините родители да го подмират долгот, а таа да се врати

во нивната семејна куќа од која си замислуваше дека избегала.

Не ѝ се допаѓаше лутата, фрустрирана личност во која се имаше претворено, но не знаеше како да се промени. Ги мразеше родителите што ја натераа да се врати и почна да се оддалечува од нив. А до моментот ко-га конечно ги имаше исплатено долговите и можеше да си дозволи да изнајмува сопствен стан, тие едвај разговараа.

Исто така ги обвинуваше и за тоа што не успеа да се искачи погоре на скалилото на кариерата по туризам и што ја натераа да ги поминува нејзините работни денови зад рецепцијата на еден хотел во предградието на градот. Тоа требаше да биде привремена работа, но некаде попат се претвори во норма. На Џејд ѝ се смачи да им биле лута на сите за сè и единствената светла точка во секој ден беше тоа што разговараше со човекот со кого беше споена на *Спој ја твојата ДНК*.

Конечно успеа да се насмевне на најскорешната фотографија што ја имаше од Кевин што стоеше на полицата со книги. Тој имаше речиси бело-руса коса и веѓи, насмевка што се протегаше од уво до уво, а неговото исончано тело беше слабо, но мускулесто. Немаше да може да го замисли подобро дури и да се обидеше.

Кевин ѝ имаше испратено само неколку фотографии од него во текот на седумте месеци откако беа Споени, но од моментот кога за првпат разговараа на телефон и Џејд ги искуси морниците за кои читаше во списанијата, беше сигурна дека не постоеше подобар човек на светот за неа од него.

Судбината е кучка, си помисли, што го сместила нејзиниот Спој на другиот крај од светот во Австралија. Можеби еден ден ќе го запознае, ако некогаш успее да си го дозволи тоа.

NIK

„Ох, јас мислам дека дефинитивно треба да се пријавите на сајтот“, притискаше Самара со широка насмевка и ѓаволеста искра во очите.

„Зошто? Јас ја најдов сродната душа“, одговори Сали и го фати Ник за рака. Ник се наведна кон трпезариската маса и посегна по виното со другата рака, ставајќи ги двете последни капки во својата чаша. „Сака некој уште?“ праша тој и останатите тројца потврдно кимнаа со главите.

„Ама сакате да бидете сигурни, нели?“ притискаше Самара. „Мислам, вие сте страшно добар пар, но никогаш не можеш да знаеш што друго би можело да постои на светот за тебе...“

Ник се врати од кујната со петтото шише за вечерта, го отвори и тргна кон Самара.

Дипак ја стави раката врз чашата на жена му. „Доста беше за неа, друже. Госпоѓицава Голема Уста испи доволно за една вечер“.

„Расипувач на забави“, му дофрли Самара. „Јас сакам само да кажам дека човек треба да биде сигурен пред да влезе во црква и да се заколне дека ќе сака некој 'до крајот на животот““.

„Правиш да звучи страшно романтично“, рече Дипак и преврте со очите. „Но тоа си е нивна одлука, не твоја, нели? Тие си се добри. Како беше она? Ако нешто не е расипано, не се обидувај да го поправиш“.

„Но тестот беше добар за нас, нели? Мислам, ние секако си знаевме ама ни ја даде онаа дополнителна сигурност што ни требаше и нè увери дека ни било пишано да бидеме заедно“.

„Може ли, те молам, да не се претвораме во еден од оние дигнати, надуени парови?“

Сега Самара беше на ред да преврти со очите и ја испразни чашата.

Ник ја потпре главата на рамото на неговата вереница и погледна низ големите француски прозорци во нивниот стан, кон фаровите на колите и фигурите што шетаа по тротоарот надвор на улицата. До пред некое време, совршена вечер за него ќе беше шетање по баровите низ Бирмингем, па заспивање во автобус и будење некаде далеку од станицата каде што требало да се симне.

Но неговите приоритети се сменија скоро преку ноќ кога ја запозна Сали. Таа беше во раните триесетти години, пет години постара од него, и тој уште од нивниот прв разговор за стари филмови на Хичкок знаеше дека кај неа имаше нешто различно. Уште од почетокот на нивната врска, таа обожаваше да го убедува да биде малку поотворен за нови дестинации за патувања, нови храни, нови уметници и нова музика. Па Ник почна да го гледа целиот свет со нови очи. Сега, кога ќе погледнеш во нејзините неверојатно високи јаболчици, кратката костенлива коса и сивите очи, се надеваше дека нивните деца ќе ја наследат убавината и слободоумноста на мајка им.

Ник не беше баш најсигурен што поточно ѝ нудеше тој на Сали за возврат, но кога ја побара за жена на нивната трета годишнина во еден ресторан на Санторини, таа плачеше толку многу и толку долго што не беше сигурен дали ќе каже да или не.

„Ако вие двајца сте најдобриот пример за тоа што значи да бидеш Споен со некого, повеќе би сакал јас и Сал да си останеме вака како што сме“, се пошегува Ник и ги спушти очилата за гледање пониско на носот за да си ги протрие уморните очи. Посегна по електронската цигара и зеде неколку дима. „Ние сме заедно скоро четири години и на седум месеци пред таа да се заколне дека ќе ме сака, почитува и слуша до крајот на животот, апсолутно сум сигурен дека сме создадени еден за друг“.

„Чекај малку, дека ќе те ‘слуша’?“ го прекина Самара кревајќи ги веѓите. „Ако имаш среќа...“

„Ти ме слушаш мене“, дофрли Дипак. „Сите знаат дека јас ги носам панталоните во нашата врска“.

„Ти ги носиш, ама кажи кој ти ги купува“.

„А што ако не сме?“ праша Сали одеднаш. Дотогаш со насмевка слушаше додека Самара се обидуваше да ги наговори да го направат тестирањето за спојување по ДНК. На Самара не ѝ беше првпат да ја начне темата во двете години откако се знаеја, а Сали и Ник беа сигурни дека нема да биде ни последен. Најблиската пријателка на Сали знаеше да биде и здодевна и убедлива во исто време.

„Молам?“ рече Ник кревајќи ја главата од нејзиното рамо.

„Знаеш дека те сакам со цело срце и дека сакам да го поминам остатокот од животот со тебе, но што ако не сме сродни души?“

Ник се намурти. „Од каде па ова сега?“

„Ох, од никаде, не се секирај. Не е дека се премислувам за свадбата“, го успокои таа и го потапка по раката. „Ме интересира само, дали ќе ни биде доволно ние едноставно да си мислиме дека сме правилни еден за друг или сакаме да знаеме со сигурност?“

„Бејб, пијана си“. Ник одмавна со раката и си ја почеша брадата. „Јас сум потполно задоволен со тоа што си го знам сам и не ми треба некој тест да ми каже дали си одговараме или не“.

„Прочитав некаде на интернет дека *Спој ја твојата ДНК* ќе растури околу три милиони бракови, но и дека од следната генерација па натаму веќе нема ни да постои такво нешто како развод“, рече Самара.

„Затоа што нема да постои ни брак“, врати Дипак. „Тоа ќе стане старомодна институција, слушајте што ви кажувам. Никој нема да мора да докажува ништо никому затоа што сите ќе бидат споени со личноста со која им било пишано да бидат“.

„Навистина не ми помагаш овде“, додаде Ник и ја забодe виљушката во остатокот од чизкејкот на Сали.

„Извини, друже, во право си. Ајде да наздравиме. За сигурноста на случајноста“.

„За сигурноста на случајноста“, одговорија другите и ги чукнаа своите чаши од чашата на Ник.

Сите други чаши, освен онаа на Сали, се чукнаа од неговата.